

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.793 van 11 oktober 1999
in de zaak A. 84.005/IX-1821.**

In zake : Jean GODEYNE,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. HOUBEN,
kantoor houdende te GENK,
Weg naar As 140

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean GODEYNE
op 7 mei 1999 heeft ingediend om, eensdeels, de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"de Ministeriële beslissing van 19.03.1999, genomen
door de Minister van Landsverdediging de Heer
PONCELET, waarbij de ontslagaanvraag van verzoeker
werd geweigerd";

en om, anderdeels, een dwangsom te vorderen van
zevenduizend frank per dag vertraging na betekening van
het arrest;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN WESEMAEL die, loco advocaat G. HOUBEN verschijnt voor verzoeker, en van kapitein J. MEYUS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 22 september 1987 neemt verzoeker dienst voor een onbepaalde duur waardoor de ganse vormingsperiode als kandidaat-beroepsofficier bij de Landmacht gedekt wordt.

Op 24 december 1987 en 1 juni 1988 wordt verzoeker respectievelijk aangesteld in de graden van korporaal en sergeant.

Op 29 augustus 1988 verliest verzoeker de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier omdat hij definitief mislukt is in het examen over taalkennis. Dezelfde dag wordt de lopende dienstneming van rechtswege verbroken en wordt verzoeker teruggeplaatst in de graad van soldaat.

Eveneens op 29 augustus 1988 neemt verzoeker dienst voor vijf jaar in de hoedanigheid van kandidaat tijdelijk onderofficier bij de Landmacht en wordt hij aangesteld in de graad van korporaal.

Op 27 maart 1989 wordt hij aangesteld in de graad van sergeant.

Op 27 september 1989 wordt verzoeker benoemd tot de graad van sergeant en opgenomen in het kader der tijdelijke onderofficieren.

Op 30 september 1992 gaat hij over naar het kader van de aanvullingsofficieren.

Op 27 september 1994 wordt hij benoemd in de graad van sergeant.

1.2. Op 29 oktober 1997 ondertekent verzoeker een arbeidsovereenkomst met Independent Consulting Services, vertegenwoordigd door INTEC Benelux. Verzoeker treedt als junior-consultant in dienst op 1 januari 1998 (of uiterlijk op 1 februari 1998). De overeenkomst wordt voor onbepaalde duur met een proefperiode van zes maanden afgesloten.

1.3. Op 29 oktober 1997 vraagt verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden met ingang van 1 januari 1998.

1.4. Op 31 oktober 1997 ondertekent verzoeker een eerste addendum bij zijn arbeidsovereenkomst met betrekking tot de eventuele verandering van de datum van indiensttreding op 1 maart 1998 in plaats van 1 januari 1998. Dit addendum bepaalt onder meer dat de proefperiode wordt teruggebracht tot een periode van vier maanden.

1.5. Op 12 november 1997 vraagt verzoeker de aanvangsdatum van zijn tijdelijke ambtsontheffing wegens

persoonlijke aangelegenheden te wijzigen van 1 januari 1998 naar 1 maart 1998. Op 8 december 1997 staat de minister van Landsverdediging de aanvraag tot een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden van twaalf maanden toe met ingang van 1 maart 1998.

1.6. Op 3 maart 1998 ondertekent verzoeker een tweede addendum bij zijn arbeidsovereenkomst waarin onder meer wordt bepaald dat de proefperiode eindigt op 30 juni 1998.

1.7. Op 11 januari 1999 vraagt verzoeker zijn ontslag uit het kader van de aanvullingsofficieren met ingang van 1 maart 1999. Als reden voor zijn aanvraag vermeldt hij "persoonlijk".

Op 11 januari 1999 brengt de administratieve korpscommandant van verzoeker 'gunstig' advies uit met betrekking tot de aanvraag tot ontslag.

Op 3 februari 1999 brengt de Staf van de Landmacht, per order luitenant-kolonel SIEMONS, het volgende "ongunstig" advies uit :

"Gezien het groot aantal projecten en de tekorten aan Offr/00ffr informatica t.o.v. de behoefte".

Op 22 februari 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot het ongunstig advies van de Staf van de Landmacht. Hij verwijst naar de verbintenis die hij heeft aangegaan met een burgerfirma.

Op 26 februari 1999 wordt het ongunstig advies van de Staf van de Landmacht gehandhaafd.

Met een nota van 3 maart 1999 zendt de Chef van de Generale Staf, per order generaal-majoor BOVY van de Divisie Personeel, het dossier met betrekking tot de ontslagaanvraag voor beslissing aan de minister van Landsverdediging. Hij wijst er op dat verzoeker voldoet

aan de vereiste rendementsvoorwaarden, dat het advies van de korpscommandant gunstig is en het advies van de Staf van de Landmacht ongunstig is. Hij brengt zelf ook een "ongunstig" advies uit "wegens het tekort aan onderofficieren informatici".

1.8. Op 19 maart 1999 weigert de minister van Landsverdediging de aanvraag van verzoeker tot ontslag met de volgende motivering :

"Aanvraag ONTSLAG

Betreft : Eerste Sergeant J. GODEYNE

BESLISSING : GEWEIGERD

Motivering in rechte : Artikel 23 van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren.

Motivering in feite :

Uit de lezing van het geciteerde artikel volgt dat het bekomen van een ontslag geen absoluut recht is, maar onderworpen is aan de beoordeling van de Minister, die het individueel belang moet afwegen tegenover het algemeen belang.

De encadreringssituatie in uw ambtengroep in de specialiteit informatica is precair. In het bijzonder is er een substantieel tekort aan onderofficieren-informatica in de door de Landmacht te honoreren functies. Ten gevolge van de rekruteringsbeperkingen en de duur van de vereiste vorming van een informaticus, evenals van de wervingsstop van burgerinformatici, is het bovendien onmogelijk op korte termijn de actueel openstaande functies op te vullen. Een bijkomend vertrek van informatici zou het goed functioneren van de krijgsmacht aantasten.

Om deze reden kan ik, tot mijn spijt, geen gunstig gevolg geven aan uw aanvraag tot ontslag";

Dit is de bestreden beslissing.

1.9. Met een nota van 26 maart 1999 deelt de Divisie Personeel aan de administratieve korpscommandant van verzoeker mee dat de minister van Landsverdediging de aanvraag tot ontslag heeft geweigerd.

1.10. Op 3 april 1998 vraagt verzoeker om verlenging van zijn tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden

met ingang van 1 maart 1999. Als reden voor zijn aanvraag vermeldt hij "persoonlijk". In een bijlage bij zijn aanvraag verwijst hij onder meer naar de weigering van het aangevraagde ontslag en naar zijn overeenkomst met een privé-bedrijf.

1.11. Op 9 april 1999 ondertekent verzoeker de nota van 26 maart 1999 van de Divisie Personeel voor kennisneming.

1.12. Met een telegram van 16 april 1999 wordt verzoeker meegedeeld dat hij zich, na de weigering van het ontslag door de minister van Landsverdediging, bevindt in een toestand van onwettige afwezigheid. Hij wordt opgeroepen zich op 19 april 1999 aan te bieden ten einde zijn onwettige afwezigheid tussen 1 maart 1999 en 18 april 1999 te regulariseren. Indien hij geen gevolg geeft aan dit bericht zal hij als deserteur beschouwd worden sedert 16 maart 1999.

1.13. Op 19 april 1999 doet verzoeker een aanvraag om heropgenomen te worden in de getalsterkte op datum van 19 april 1999.

Eveneens op 19 april 1999 doet verzoeker een aanvraag tot verlenging van zijn tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van één maand en achttien dagen met ingang van 1 maart 1999. Als reden voor zijn aanvraag vermeldt hij "regularisatie administratieve toestand".

1.14. Op 20 april 1999 brengt luitenant-kolonel (SBH) DAVE van de Staf van de Landmacht een gemotiveerd "ongunstig" advies uit met betrekking tot de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden met ingang van 1 maart 1999.

1.15. Op 21 april 1999 brengt luitenant-kolonel (SBH) DAVE van de Staf van de Landmacht het volgende "gunstig" advies uit met betrekking tot de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van één maand en achttien dagen met ingang van 1 maart 1999 :

"Deze verlenging dient om de administratieve toestand van betrokkene te regelen na de weigering van zijn aanvraag voor ontslag na TAPA";

1.16. Met een nota van 26 april 1999 zendt de Chef van de Generale Staf, per order generaal-majoor BOVY van de Divisie Personeel, het dossier met betrekking tot de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van één maand en achttien dagen voor beslissing aan de minister van Landsverdediging. Hij wijst er op dat het advies van de korpscommandant en het advies van de Staf van de Landmacht gunstig is. Hij brengt zelf ook een gunstig advies uit.

Met een andere nota van 26 april 1999 zendt de Chef van de Generale Staf, per order generaal-majoor BOVY van de Divisie Personeel, het dossier met betrekking tot de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden voor beslissing aan de minister van Landsverdediging. Hij wijst er op dat verzoeker voldoet aan de vereiste rendementsvoorwaarden, dat het advies van de korpscommandant gunstig is en het advies van de Staf van de Landmacht ongunstig is. Hij brengt zelf ook een "ongunstig" advies uit "gezien het tijdelijke karakter van de TAPA".

1.17. Op 4 mei 1999 weigert de minister van Landsverdediging met een gemotiveerde beslissing de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden met ingang van 1 maart 1999.

Eveneens op 4 mei 1999 staat de minister van Landsverdediging de aanvraag tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van één maand en achttien dagen met ingang van 1 maart 1999 toe "rekening houdend met uitzonderlijke omstandigheden".

1.18. Op 4 mei 1999 dagvaardt verzoeker de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging, voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend in kortgeding, teneinde de "navolgende voorlopige maatregelen te horen bevelen die noodzakelijk zijn ter vrijwaring van de rechten van verzoeker" :

1. te bevelen dat gedaagde een tijdelijke ambtsontheffing van één jaar verleent aan verzoeker, met ingang van 16 maart 1999;
2. te bevelen dat de ministeriële beslissing houdende tijdelijke ambtsontheffing van één jaar aan verzoeker medegedeeld zal worden ten laatste vijf werkdagen na de uitspraak, subsidiair vijf werkdagen na kennisgeving van de beschikking;
3. te horen zeggen dat per dag vertraging in de uitvoering van de tussen te komen beschikking een dwangsom van 7.000 frank per dag vertraging opgelegd zal worden;
4. te horen zeggen dat, na het verstrijken van een periode van één maand na de uitspraak, subsidiair na kennisgeving van de beschikking, de beschikking een titel zal vormen houdende tijdelijke ambtsontheffing voor persoonlijke aangelegenheden van één jaar met ingang op 16 maart 1999.

1.19. Op 7 mei 1999 verzendt verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en zijn verzoekschrift tot schorsing naar de Raad van State;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Dat men inderdaad verzoeker in de waan heeft gelaten dat hij na het einde van de TAPA zijn ontslag zou toegestaan worden zodat hij verder zijn arbeids-overeenkomst zou kunnen uitvoeren bij het bedrijf INTEC BENELUX;

Dat door het weigeringsbesluit verzoeker gedwongen wordt om contractbreuk te plegen, hetgeen hem geen goede naam verschaft wanneer hij later bij andere burgerbedrijven zal solliciteren;

Dat daarenboven verzoeker bij het bedrijf INTEC BENELUX een functie bekleedt, dewelke hij nooit zal verkrijgen binnen het leger;

Dat deze functie hem meer financieel voordeel biedt wat belangrijk is om zijn gezin verder te kunnen blijven onderhouden;

Aangezien het weigeringsbesluit, dat niet voldoende en vaag gemotiveerd is, alzo een schending inhoudt van art. 12 en 23 van de Grondwet en andere internationaalrechtelijke bepalingen (E.V.R.M., I.A.O., E.E.G.) dewelke een permanent vrije keuze van nieuw

beroep waarborgen en elke vorm van belemmering verbieden;
Dat een schending van deze grondregels op zich reeds schade berokkenen aan verzoeker;

Aangezien verzoeker sterk de indruk heeft dat men verzoeker belemmert in zijn vrije keuze van nieuw beroep.

Dat men door toekenning van de TAPA verzoeker het vermoeden gaf dat wanneer hij gepast werk vond bij een burgerbedrijf, hem een ontslag zou worden toegestaan, temeer daar zijn dienst in het leger verder goed bleef functioneren;

Aangezien het moeilijk te herstellen nadeel er als volgt in bestaat :

a. verzoeker wordt verplicht van contractbreuk te plegen gezien hij onder dwang zich terug dient aan te melden bij de krijgsmacht

Aangezien, zoals het een goed burger betaamt, verzoeker deze schade heeft willen beperken door een verlenging TAPA aan te vragen vanaf 1.03.1999; (stuk 9)

Dat dit niet wegneemt dat verzoeker zich momenteel in een penibele situatie bevindt en aan het bedrijf waar hij verbonden is door een arbeidscontract geen uitsluitel kan geven of hij zijn functie aldaar verder kan blijven uitoefenen;

Dat dit verzoeker niet ten goede komt in zijn hoedanigheid van werknemer en zijn goede naam zou kunnen aantasten;

Aangezien verzoeker zelf hier geen enkele fout treft en hem dus ook geen onvoorzichtigheid of voorbarigheid kan verweten worden;

Dat men bij de toekenning van de TAPA heeft laten uitschijnen dat, gelet op de reden van de aanvraag voor TAPA, een eventuele latere aanvraag tot ontslag zonder probleem zou ingewilligd worden;

Dat verzoeker hiermee terecht heeft rekening gehouden bij het zoeken naar een andere betrekking;

Aangezien wanneer inderdaad het goed functioneren van de krijgsmacht geschaad zou worden door het vertrek van verzoeker, verzoeker zich afvraagt waarom hem destijds een TAPA werd verleend, en de dienst verder goed is blijven functioneren zonder verzoeker;

Dat het nochtans meer dan waarschijnlijk is dat er reeds een vervanger voor verzoeker gezocht is en opgeleid werd;

Dat hieraan trouwens werd tegemoetgekomen doordat de ingang van de TAPA van verzoeker werd gewijzigd van 01.01.1998 naar 01.03.1998, in overleg met Lt. Kol. Smeyers, Pro. Budfin 2 en de directeur van INTEC BENELUX; (stuk 4)

Aangezien het weigeringsbesluit verzoeker terecht het gevoel geeft dat hij misleid is geworden in zijn vertrouwen wat op professioneel vlak zware gevolgen zal hebben;

Aangezien het daarenboven best mogelijk is dat de bedrijfsleider van INTEC BENELUX twijfelt over de

zekerheid dat verzoeker in zijn bedrijf zal kunnen blijven werken en misschien hierdoor inmiddels op zoek is naar een plaatsvervanger voor verzoeker, daar waar de dienst van verzoeker in het leger verder goed is blijven functioneren gedurende die 12 maanden;

b. Functie

Aangezien verzoeker reeds bij de feitelijke uiteenzetting heeft gesteld dat voor hem de kans op het maken van een carrière in het leger zo goed als uitgesloten is, gezien zijn minieme talenkennis;

Dat verzoeker nog maar 29 jaar is en feitelijk aan het begin van zijn beroepsloopbaan staat en het recht heeft om deze zo goed mogelijk uit te bouwen;

Dat het leger hem hiertoe weinig of geen mogelijkheden kan bieden;

Aangezien de verworven positie dewelke verzoeker heeft verkregen in het burgerbedrijf hem nooit verleend kan worden binnen het leger;

Evenmin zullen hem dezelfde toekomstmogelijkheden verleend kunnen worden;

Dat het weigeringsbesluit op grond van dit alleen al een schending inhoudt van de grondrechten hoger vermeld, gezien men hiermee aan verzoeker verscheidene kansen ontnemt en dit in wanverhouding met het belang dat in het weigeringsbesluit wordt aangehaald;

c. Materieel-moreel

Aangezien het inkomen dewelke verzoeker geniet bij het burgerbedrijf merkkelijk hoger ligt dan hetgeen hij verdient bij het leger;

Dat de uitvoering van het weigeringsbesluit tot gevolg heeft dat verzoeker minder zal verdienen en gedwongen in een situatie zal terechtkomen waardoor hij zijn gezin niet meer zal kunnen onderhouden;

Dat het weigeringsbesluit hem dus het recht en de kans ontnemt van meer te verdienen met niet alleen de financiële maar ook de morele gevolgen vandien (het niet verder kunnen blijven onderhouden van zijn gezin; echtscheiding; financiële verplichtingen m.b.t. leningen ed.; alimentatiegeld);

Dat het weigeringsbesluit verregaande gevolgen heeft, dewelke niet meer aanvaardbaar zijn;

Besluit :

Aangezien de schorsing van het weigeringsbesluit het moreel en financieel nadeel ervan voor verzoeker zou goedmaken daar hij zijn leven verder kan inrichten zoals hij reeds begonnen was en waartoe hij de mogelijkheid had verkregen door toekenning van de TAPA;

Dat de motivering van het weigeringsbesluit hiertegen niet opweegt";

2.2.1. Overwegende dat het betoog van verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in essentie betrekking heeft op de verplichting van

verzoeker contractbreuk te plegen gezien hij zich onder dwang terug dient aan te melden bij de krijgsmacht, zijn "functie" en het materieel en moreel nadeel;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker vooreerst stelt dat hij door de weigering van zijn ontslag als onderofficier "gedwongen wordt om contractbreuk te plegen, hetgeen hem geen goede naam verschaft wanneer hij later bij andere burgerbedrijven zal solliciteren"; dat op 29 oktober 1997 verzoeker een arbeidsovereenkomst met INDEPENDENT CONSULTING SERVICES, vertegenwoordigd door INTEC BENELUX ondertekent, dat verzoeker als junior-consultant in dienst treedt op 1 januari 1998 (of uiterlijk op 1 februari 1998); dat de overeenkomst voor onbepaalde duur met een proefperiode van zes maanden wordt afgesloten; dat op 31 oktober 1997 verzoeker een eerste addendum bij zijn arbeidsovereenkomst met betrekking tot de eventuele verandering van de datum van indiensttreding op 1 maart 1998 in plaats van 1 januari 1998 ondertekent; dat dit addendum onder meer bepaalt dat de proefperiode wordt teruggebracht tot een periode van vier maanden; dat op 3 maart 1998 verzoeker een tweede addendum bij zijn arbeidsovereenkomst ondertekent waarin, onder meer, wordt bepaald dat de proefperiode eindigt op 30 juni 1998; dat het niet wordt betwist dat verzoeker een arbeidsovereenkomst heeft ondertekend die effectief uitwerking heeft met ingang van 1 maart 1998; dat er dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker beschreven nadeel voortvloeit uit het niet kunnen nakomen van zijn contract; dat dergelijk nadeel niet in aanmerking kan genomen worden daar verzoeker dit contract heeft gesloten zonder de zekerheid te hebben dat het verenigbaar was met de verplichtingen die hij als lid van de krijgsmacht had; dat het niet kunnen uitvoeren van de arbeidsovereenkomst in essentie te wijten is aan het eigen gedrag van verzoeker daar deze

reeds een arbeidsovereenkomst aanging vooraleer zekerheid te hebben over zijn mogelijkheden tot ontslag als onderofficier; dat de zogenaamde contractbreuk, die verzoeker zou dienen te plegen, niet rechtstreeks wordt veroorzaakt door de weigering van het aangevraagde ontslag; dat de eventuele contractbreuk enkel het gevolg kan zijn van een handeling die verzoeker zelf zou stellen teneinde te kunnen voldoen aan de wettelijke verplichtingen die verzoeker heeft om na het einde van zijn tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden zich terug als militair aan te bieden bij de krijgsmacht; dat verzoeker niet op overtuigende wijze aantoonde dat hij zijn "goede naam" zou verliezen door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing; dat hij evenmin aannemelijk maakte dat hij "later bij andere burgerbedrijven zal solliciteren"; dat, gelet op de wettelijke verplichting terug in dienst te treden bij de krijgsmacht het door verzoeker aangevoerde nadeel, in de mate het betrekking heeft op de sollicitatie bij andere burgerbedrijven, momenteel veeleer hypothetisch lijkt te zijn;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker betoogt dat hij "bij het bedrijf INTEC BENELUX een functie bekleedt, dewelke hij nooit zal verkrijgen binnen het leger"; dat er dient te worden vastgesteld dat verzoeker terzake weinig concreet is; dat hij niet aangeeft welke functie hij bekleedt bij genoemd bedrijf en waarom het niet kunnen bekleden van die functie een moeilijk te herstellen nadeel veroorzaakt; dat overigens de Raad van State bij gebrek aan gegevens niet kan onderzoeken en beoordelen of dit nadeel, aangenomen dat het inderdaad moeilijk te herstellen is, ook ernstig is;

2.2.4. Overwegende dat verzoeker voorhoudt dat de functie bij genoemd bedrijf "hem meer financieel voordeel biedt wat belangrijk is om zijn gezin verder te

kunnen blijven onderhouden"; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat volgens een constante rechtspraak van de Raad van State een financieel nadeel in beginsel steeds herstelbaar is; dat verzoeker niet met concrete gegevens aantoont waarom in casu het financieel nadeel na een eventueel vernietigingsarrest niet zou kunnen worden hersteld; dat overigens verzoeker geen concrete gegevens geeft met betrekking tot de omvang van zijn inkomsten bij genoemd bedrijf; dat er aldus niet kan onderzocht worden of dit inderdaad belangrijke voordelen biedt "om zijn gezin te kunnen onderhouden", die hij met zijn wedde bij de krijgsmacht niet zou kunnen realiseren;

2.2.5. Overwegende dat verzoeker verder stelt dat, aangezien het weigeringsbesluit een schending inhoudt van de artikelen 12 en 23 van de Grondwet en andere internationaalrechtelijke bepalingen (E.V.R.M., I.A.O., E.E.G.) dewelke een permanent vrije keuze van nieuw beroep waarborgen en elke vorm van belemmering verbieden, de schending van deze grondregels op zich reeds schade berokkenen aan verzoeker; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat een eventuele schending van genoemde grondrechten op zichzelf niet kan worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de door verzoeker gegeven omschrijving van het nadeel te algemeen en niet voldoende concreet is om als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, te kunnen worden aangemerkt;

2.2.6. Overwegende dat verzoeker ook nog laat gelden dat "de verworven positie dewelke verzoeker heeft verkregen in het burgerbedrijf hem nooit verleend kan worden binnen het leger"; dat ook hier dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet voldoende concreet is; dat hij in zijn verzoekschrift immers niet duidelijk

maakt welke positie hij bij genoemd bedrijf heeft verworven; dat overigens hij zijn positie in het privé-bedrijf niet vergelijkt met zijn positie in de krijgsmacht; dat in die omstandigheden niet kan worden onderzocht of het ingeroepen nadeel moeilijk te herstellen en ernstig is;

2.2.7. Overwegende dat verzoeker tevens aanvoert dat "het inkomen dewelke (hij) geniet bij het burgerbedrijf merkkelijk hoger ligt dan hetgeen hij verdient bij het leger"; dat hij ook laat gelden dat het weigeringsbesluit hem "het recht en de kans ontnemt van meer te verdienen met niet alleen de financiële maar ook de morele gevolgen vandien (het niet verder kunnen blijven onderhouden van zijn gezin; echtscheiding; financiële verplichtingen met betrekking tot leningen; alimentatiegeld)"; dat het hier in de eerste plaats een financieel nadeel betreft dat in beginsel steeds herstelbaar is ; dat overigens, bij gebrek aan concrete gegevens, niet kan onderzocht worden of dit financieel nadeel in casu op grond van welbepaalde, specifieke bijzondere omstandigheden toch een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou vormen; dat, in de veronderstelling dat verzoeker inderdaad momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden weigeringsbeslissing, aangenomen kan worden dat het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat hem in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart; dat overigens verzoeker niet concreet aantoonst dat hij door de bestreden weigeringsbeslissing niet in staat zou zijn zijn gezin verder te kunnen blijven onderhouden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een echtscheiding zou veroorzaken of waarschijnlijk maken,

waarbij hij zijn financiële verplichtingen met betrekking tot leningen en een alimentatiegeld niet zou kunnen nakomen;

2.2.8. Overwegende dat verzoeker besluit dat de schorsing van de bestreden weigeringsbeslissing "het moreel en financieel nadeel ervan voor verzoeker zou goedmaken daar hij zijn leven verder kan inrichten zoals hij reeds begonnen was en waartoe hij de mogelijkheid had verkregen door toekenning van de TAPA"; dat er niet meteen valt in te zien hoe een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing tot gevolg zou kunnen hebben dat het moreel en financieel nadeel zou worden goedge maakt; dat door de schorsing van de weigering van het aangevraagde ontslag verzoeker nog geen beslissing heeft waarbij hem, overeenkomstig artikel 23 van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, ontslag wordt verleend; dat een eventuele schorsing van de bestreden weigeringsbeslissing het aangevoerde nadeel derhalve niet zou wegnemen, beperken of verminderen;

2.2.9. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

3. Over de dwangsom.

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het opleggen van een dwangsom met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing, met inbegrip van de vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Artikel 3.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

de voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.